

Якщо ліцею у Романові не буде, своє слово скаже приватний капітал

Віктор Першко

Тема запровадження в Україні третього етапу реформи НУШ, коли старша школа постане у двох вимірах: професійних ліцеїв (на зразок ПТУ) і академічних ліцеїв профільного типу із навчанням у 10-12 класах – набуває все більшого розголосу і, як наслідок, – все більшого ажіотажу.

Фото ілюстративне

Вочевидь влада (найпершим чином профільне Міністерство освіти та науки України) чергове зазіснула із своєчасним графіком впровадження так званої профільної освіти. У різних областях України раз по раз виникають ситуації зі збуренням громадськості, яка начебто вимагає відтермінування реформи старшої школи. Зовсім свіжий приклад – звернення до Міністерства освіти та науки міської влади Івано-Франківська із пропозицією відтермінувати реформу старшої школи до моменту стійкої відміни в Україні воєнного стану. Аргументація влади Івано-Франківська кульгає на обидві ноги і не витримує жодної критики, бо реформування третього етапу реформи НУШ вже незворотне: сотні ліцеїв академічного типу із різноманітними навчальними профілями вже працюють у пілотному варіанті фактично у всіх областях України. Ще сотня ліцеїв академічного типу стартуватиме як пілотні проекти восени 2026 року. І лише із 1 вересня 2027-го року запрацюють ті академічні ліцеї профільного типу, де умови для їхнього створення будуть відповідати усім законодавчим вимогам.

Ліцей академічного типу із подальшим запровадженням у ньому профільного навчання має постати і у Романівській громаді. Найочевидніший варіант його появи на базі нинішнього Романівського ліцею № 2, що в селі Романівка. Але чи встигнуть у Романові виконати усі умови стосовно включення Романівського ліцею № 2 до числа сотні пілотних проектів, які розпочнуть апробації елементів діяльності академічного ліцею профільного типу із 1 вересня 2026 року? Тобто питання полягає у тому, чи потрапить академічний ліцей профільного типу, створений у Романівській селищній раді, до числа «пілотів» вже за кілька місяців. Потрапити до переліку навчальних закладів, які впроваджують пілотну модель академічного ліцею профільного типу, дуже важливо. По-перше, колектив ліцею матиме для адаптації і започаткування своєї діяльності цілий навчальний рік. По-друге, держава звертатиме увагу на пілотні навчальні заклади: підкріплюватиме їхню діяльність поставками навчального обладнання, якого потребуватиме профільне навчання. Для тих, хто ще не зрозумів, у

яку прірву затягнула Романівську громаду історія із позаминулорічним судовим позовом щодо неправомірності рішення Романівської селищної ради від липня 2021-го року, зауважимо, що, наприклад, ліцей № 12 міста Житомира, який заздалегідь (із 2021 року) був визначений під створення на його базі академічного ліцею профільного типу, вже у 2024 році (першим в області) отримав статус пілотного закладу у проекті МОН «Старша професійна школа». За цей час (із вересня 2024 року) тут було остаточно визначено напрями (політехнологія, біотехнологія, філологія), за якими навчатимуть у 10-12-х класах майбутніх ліцеїстів. Упродовж минулого року у ліцеї № 12 м. Житомира були переобладнані по два кабінети (для теоретичного і практичного навчання) з вивчення фізики, хімії та біології). За цей же час у ліцеї, який працює в умовах пілотного профільного експерименту, були відремонтовані кабінети, коридори, лабораторії і туалети. У 2026-му році тут же розпочнеться будівництво ще одного спортивного залу для потреб академічних ліцеїстів. І все

це – за кошти донорських і грантових проектів, завдяки асигнуванням із державного бюджету України, але не за кошти Житомирської міської ради.

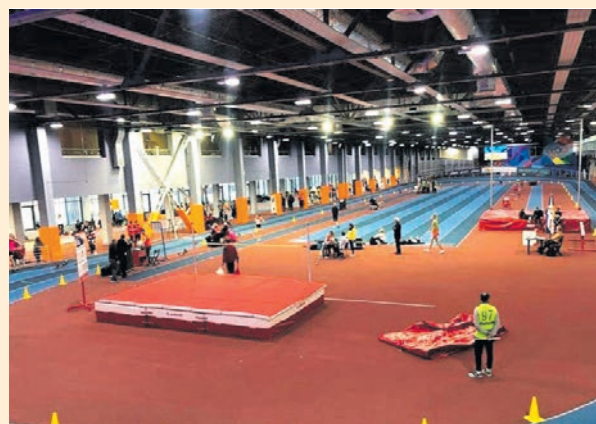
Романівська громада мала аж ніяк не гірші шанси для того, щоб потрапити у перелік пілотних закладів для створення академічних ліцеїв профільного типу хоча б із 1 вересня 2025 року. Але де там? І донині у Романові хтось сподівається на те, що за допомогою ще одного судового позову спроба утворити ліцей академічного типу із профільними навчальними напрямами буде заблокована. І тоді ліцею академічного типу із профільним навчанням у Романові не буде, як не буде його і в Романівці.

І вже зараз дунають дуже цікаві думки стосовно того, хто ж був зацікавлений у тому, аби у Романові академічний ліцей із профільним навчанням взагалі не міг бути створений. Відповідь дуже проста – у цьо-

Захисник Вітчизни бере зброю за покликом, а не лише за віком

с. 3

Найкращі скороходи Житомирщини народжуються і зростають у Романові

с. 5

Поки не завершилась зима, подаруй бібліотеці книжку

с. 2

му зацікавлені приватні інвестори, які вже у 2027-му році запропонують дев'ятикласникам вступати до приватного ліцею такого ж академічного типу із відповідним профільним навчанням.

Звісно, навчання у такому ліцеї буде платним, однак перевага буде в іншому – діти навчатимуться вдома або ж поряд, неподалік від дому. Це все ж таки не те, щоб їхати до Житомира чи ще кудись за тридев'ять земель, де також обійтись і прожити дитині без грошей буде неможливо. Але й досі для деякого питання і завдання залишається актуальним – не допустити створення у Романівській селищній раді академічного ліцею профільного типу. А вже питання про утворення такого ж ліцею у форматі приватного навчального закладу буде вирішеним у трохи інший спосіб, коли гроші досить непогано і навіть успішно виконують

певні функції із лобізму певних проектів.

Втім, у Романові аж до такого, відверто маразматичного, розвитку подій ситуація вочевидь не дійде. Вже станом на зараз дедалі більше людей із середовища батьківської громади зрозуміли, що особливої різниці, де буде утворений академічний ліцей (у Романові чи Романівці), НЕМАЄ. Куди гіршими будуть наслідки, якщо такого ліцею не постане. Тоді треба буде споряджати 14-річну дитину на студентські харчі до Житомира, або ж свої послуги батькам і випускникам дев'ятикласникам запропонують приватні інвестори. Які вчасно зорієнтувались, провели відповідну роботу, виявили цинізм, підлість, брехню і т. п. із цілком прагматичною метою. Зрештою, що із цього вийде – вже невдовзі (до літа 2026-го року) побачимо.

Романівський сектор УДМС у Житомирській області повідомляє жителів Романівської та Миропільської селищних рад про зміни у законодавстві України про громадянство

Законодавство про громадянство зазнало змін.

З 16 січня 2026 року набрав чинності Закон України № 4502-IX, який оновлює правила набуття та втрати громадянства України. Зміни спрямовані на спрощення процедур для окремих категорій іноземців, зокрема військовослужбовців та членів їхніх родин, а також на уточнення підстав для втрати громадянства.

Основні нововведення

- Закон України «Про громадянство України» доповнено новою статтею 5-1, якою визначено випадки, за наявності яких Україна визнає наявність множинного громадянства.
- Спрощення для родин військовослужбовців-іноземців.
- Надано можливість членам родин військовослужбовців-іноземців або військовослужбовців – громадян України, які про-

ходять військову службу або проходили військову службу та загинули, подавати для набуття громадянства України декларацію про відмову від іноземного громадянства та визнання себе лише громадянином України замість зобов'язання припинити іноземне громадянство.

3. Деякі особливості виконання зобов'язання припинити іноземне громадянство військовими-іноземцями та членами їхніх родин.

Надано право протягом шести місяців із дня набрання чинності Законом України N 4502-IX (до 16 липня 2026) подати декларацію про відмову від іноземного громадянства та визнання себе громадянином України військовослужбовцям-іноземцям та членам їхніх родин, які набули громадянство України у період з 01.01.2018 та не мають змоги виконати подане зобов'язання припинити іноземне громадянство.

4. Спрощено набуття громадянства України для громадян окремих держав.

Громадяни Польщі, Чеської Республіки, Німеччини, Канади та США можуть набутти громадянство України у спрощеному порядку через подання декларації про визнання себе громадянином України.

5. Необхідність складання іспитів для набуття громадянства за територіальним походженням.

Особи, які мають намір набутти громадянство України за територіальним походженням, повинні скласти іспити на знання основ Конституції України, історії України та на визначення рівня володіння державною мовою.

6. Розширено підстави для втрати громадянства України.

Закон доповнив статтю 19 Закону України «Про громадянство України» новими

підставами для втрати громадянства, зокрема у випадках загроз національній безпеці або участі у збройній агресії проти України.

Важливий закон, але не менш важлива і постанова

25 грудня 2025 року набрала чинності постанова Кабінету Міністрів України № 1709, якою затверджено порядок одночасного оформлення (у тому числі замість втраченого або викраденого), обміну паспорта громадянина України та паспорта (паспортів) громадянина України для виїзду за кордон.

Постанова закріпила на постійній основі можливість за один візит одночасно оформити ID-картку та закордонний паспорт собі або собі та закордонний паспорт/паспорти дитині/дітям, які не досягли/досягли 14-річного віку.

Документи для одночасного оформлення можна подавати до підрозділів ДМС, ЦНАП або центрів «Паспортний сервіс» як в Україні, так і за кордоном (за кордоном строк оформлення – до 3 місяців).

Для подання документів достатньо одного запису в електронній черзі.

За одночасне оформлення сплачується адміністративний збір (одна квитанція). У разі оформлення ID-картки вперше після досягнення 14 років оплата здійснюється лише за оформлення закордонного паспорта.

Розмір адміністративного збору змінюється залежно від терміновості оформлення та кількості паспортів, які будуть оформлюватися одночасно (детальніше на сайті ДМС).

Стан оформлення ID-картки та закордонного паспорта перевіряється за допомогою сервісу «Перевірка стану оформлення документів»:

- за реквізитами старого внутрішнього паспорта;
- у разі першого оформлення ID-картки після 14 років – за серією та номером свідоцтва про народження.

Паспорт громадянина України після 65 років: безстроковий термін дії

Згідно із Законом України «Про внесення змін до деяких законів України щодо надання окремих адміністративних послуг громадянам України, у тому числі за кордоном» № 3709 IX, паспорт громадянина України оформлюється:

- особам до 18 років – на 4 роки;
- особам від 18 до 65 років – на 10 років;
- особам від 65 років і старше – безстроково.

Таким чином, паспорт для осіб, які досягли шістдесяти п'яти років, не потребує обміну кожні 10 років.

З урахуванням міжнародних стандартів до проїзних документів, у таких випадках у графі «дійсний до» датою закінчення строку дії паспорта є дата, що настає через 50 років з дати видачі такого паспорта.

Переваги для громадян:

- Менше адміністративних кроків: немає обов'язкового регулярного обміну паспорта.
- Зручність: особливо для літніх громадян та їхніх родин.
- Відповідність сучасним стандартам документів, що посвідчують особу.

Важливо знати:

- **Безстроковий термін дії стосується лише внутрішніх паспортів (ID карток).**
- **Для закордонного паспорта терміни дії залишаються стандартними (10 років).**

Поки не завершилась зима, подаруй бібліотеці книжку

Віктор Першко

Попереду у нас день 14 лютого, і багато хто готується до цієї календарної дати як до Дня закоханих.

Водночас у тіні суспільної уваги заховався ще один святковий день, який у багатьох країнах давно знають як Міжнародний день дарування книг.

Про важливість книжок у житті будь-якої людини годі багато говорити, бо кожен, хто читав, здобував знання та освіту, розуміє реальну і визначальну роль книжок. Сьогодні внаслідок запровадження та поширення цифрових технологій книга як носій знань та інформації поступилася іншим джерелам. Смартфон, планшет, ноутбук виявилися більш компактними, універсальнішими зручними носіями інформації, і дехто поспішив заявити, що книга як продукт унікального винаходу людства потроху втрачає своє значення і популярність, а найбільш сміливі футурологи взагалі заявили про те, що книга як явище соціуму приречена на зникнення.

Наскільки реалістичні подібні прогнози, сказати важко, однак у світі сьогодні відстежується від-

14-21 лютого Подаруй бібліотеці книгу українською

тижнева акція
з нагоди міжнародного дня дарування книг

чутний інтерес якраз до книжки як самобутнього і неповторного у своєму прояві формату пізнання світу і довкілля. В Україні книжка і книгодрукування також переживають процес відродження, хоча низка факторів неабияк перешкоджає розвитку та неабияк стримує процес популяризації книгочитання. Чи не найпершою проблемою у процесі відродження і повернення

популярності книги є її вартість. Сьогодні далеко не кожен пересічний громадянин, який відчуває потребу у придбанні найперших і найнеобхідніших предметів побуту, їжі і ліків, може придбати книжку улюбленого автора чи новомодний бестселер, про який довкола стільки багато розмов.

За таких обставин головною надією і ледь не єдиним сподіван-

ням на побачення із улюбленою книгою є бібліотека. Можна, звісно ж, спробувати скачати в інтернеті текст тієї чи іншої книжкової новинки, але той, хто прочитав у своєму житті хоча б 2-3 книжки і відчув смак і потяг якраз-таки до книжного читання, прагне побачити книжку наживо, аби потримати її у руках, а потім і прочитати. Але і бібліотеки сьогодні не настільки багаті, щоб справно і систематично отримувати на свої полиці хоча б найпопулярніші книжкові новинки. Тому ініціатива провести у лютому 2026-го року кампанію з умовною назвою «Подаруй бібліотеці сучасну книгу» може бути дуже слушною і виконати важливу соціальну роль. Адже бувають випадки, коли люди, купивши книгу і прочитавши її, ставлять її на полицю і потім надовго про неї забувають. Тож подарувати бібліотеці книгу автора, який сподобався, який популярний, книжку якого люди хочуть прочитати, – це дуже благородний вчинок, важливість якого ми навіть не завжди усвідомлюємо.

Отже, Романівська публічна бібліотека ще раз скористалася святковою нагодою і проголошує таку собі кампанію «Подаруй бібліотеці сучасну українську книгу!». Акція розпочнеться напередодні 14 лютого, а тому книжкові подарунки від свідомих громадян, від людей, які не просто люблять книгу, але

й охоче діляться її змістом із земляками, сусідами, знайомими або ж і зовсім незнайомими людьми, будуть прийматися аж до завершення зими. А тоді, вже на початку березня, Романівська публічна бібліотека оприлюднить підсумки своєї акції, вказавши і розповівши про ті книжкові новинки, які були подаровані романівцями, жителями Романівської територіальної громади або ж і гостями Романова. Наша газета, сподіваючись на подарункову участь в акції «Подаруй бібліотеці сучасну книгу!» небайдужих людей, охоче розповість як про добродіїв, які стали друзями бібліотеки, так і про книги, які надійшли упродовж лютого 2026-го року до Романівської публічної бібліотеки як подарунок. Сподіваємось, що розповідати нам буде про когось і про що.

Наостанок, аби конкретизувати вищеведену інформацію, зазначимо, що до Романівської публічної бібліотеки (вул. Шевченка, 3-а) можна принести книжку будь-якого українського чи зарубіжного автора, надруковану українською мовою. Зрештою, ми маємо повернути до нашого повсякдення не лише звичку читати, пізнавати і мислити, але й шляхетність, спроможність солідаризувати свої зусилля задля гарної справи. Отже, долучаємось до книголюбів, зробимо гарний подарунок для бібліотеки і для її читачів.

95 – це потужно, славетно і почесно!

І – йдемо далі!

Людмила Устимівна Спасівська, яка 4 лютого 2026-го року відзначила свій солідний і дуже славетний 95-річний ювілей, однозначно належить до когорти тих велетів-освітян, на яких завжди трималася система колишньої радянської освіти і досі тримається освітянський комплекс незалежної України.

Важко збагнути силу і міць того потенціалу, яким ще й досі володіє Людмила Устимівна, однак джерела і витoki її вчительства, а потім багатолітній стаж її звичайного служіння на ниві педагогіки засвідчують людську велич і незаперечний авторитет у середовищі рідної громади. Дивовижно, але все своє життя вона присвятила рідному краю, своїм односельцям-землякам, плакаючи дитячі душі,

впливаючи на долі кількох поколінь своїх учнів. Якщо вдивлятися у роки її дитинства, що пройшли у селі Лісна Рудня, що позначені шкільною наукою у сусідньому селі Бартуха, яких не обминули руйнівні подихи воєнного лихоліття, то вже й цього достатньо було б, аби сказати, що життєвий гарт Людмили Спасівської відбувся за найвищими мірками і неймовірними можливостями людської особистості.

Але ще одна, суто соціальна, доблесть супроводжувала життєву дорогу Людмили Устимівни неймовірно прискіпливо – скрізь і всюди їй доводилося неймовірно багато працювати. Вона звикла і вважала за честь пронести крізь життєві терни свою жіночу, материнську і професійно-вчительську ношу таким чином, щоби ні у кого не виникло ні нарікань, ні жалю, ні тим паче образ чи зневаги. Вона вміла прийти на поміч, стати порадиником у пору безвиході, а коли випадало – щиро раділа і зичила щастя усім своїм колегам, друзям і осо-

бливо – своїм учням. Більшість із них вже давно сягнули вікових вершин життєвої зрілості, багато хто заслужив слави і шани у держави і людей, але вона, їхня вчителька спочатку початкових класів, а згодом і упродовж 35-ти років навчаючи своїх вихованців рідної мови і літератури, залишиться для них недосяжною вершиною життєвої мудрості, взірцем душевної чистоти і прикладом служіння людям.

Здавалося б, таке просте життя: дитинство, навчання, родина, школа, діти... Але все це могло відбутися, жити, цвісти і плодоносити життєздатним врожаєм лише у поті чола, з малечих пір і до сьогодні, коли Людмила Устимівна відзначила своє 95-річчя. Вона крокує і ще довго крокуватиме у майбуття, бо вона – вчителька, вона – жінка, яка не знає спочину. **Нехай Божа ласка і незбагненна воля Творця дарують їй можливість жити, мислити, споглядати і мріяти. Нехай Вам, шановна Людмילו Устимівно, ще довго щастить!**

Захисник Вітчизни бере зброю за покликом, а не лише за віком

Наталка Рисіч

Професія військового сьогодні сприймається в Україні не лише як покликання, але й як епохальний виклик перед цілим поколінням молодих людей, якому доля відвела і запропонувала дуже нелегку ношу – справу оборони Вітчизни.

Минулого року у Романівській громаді виникла дещо несподівана ситуація, коли місцеве відділення ТЦК і СП мало певні складнощі із профорієнтаційним вибором у середовищі випускників ліцеїв Романівської селищної ради. Подібна ситуація була і в Миропільській громаді. Якщо окреслити суть проблеми трохи простіше, то виходило, що на території обох громад професія військового цікавила дуже невелике і напрочуд скромне коло випускників-одинадятикласників. Однак як тільки на початку нового 2026-го року ми вирішили знайти у стінах військових вишів України представників Романівщини, удача усміхнулася нам досить швидко. Удача – це студентка Військового інституту Київського національного університету ім. Т. Г. Шевченка Анна Мумрик, яка сьогодні навчається на першому курсі дуже авторитетного і вже славетного військового вишу. Якщо точніше, Аня вже здала іспити за перший навчальний семестр і вважає, що пройшла чималий шмат студентсько-військового гарту.

«Не знаю, як у звичайному вузі, але у нас інтенсивність життя просто зашкалює», – **говорить наша співрозмовниця, яка офіційно є студенткою спеціальності «психологія» Військового інституту КНУ ім. Шев-**

ченка. – Спочатку було важко, хоча я налаштувалася на те, що легко не буде, бо військовий вуз для випускниці ліцею у Романові – це, як мінімум, психологічний стрес у звичному розумінні цього терміну чи явища. Але було бажання, і була готовність до зустрічі із труднощами, і, як виявилось, особливих складнощів в адаптації до навчання в умовах надзвичайного інтенсиву у мене не було. Можливо, тому, що фізичні навантаження, тривалі тренування, майже увесь навчальний день в умовах полігону для мене проблемними не були. Бронезилет, повна екіпіровка для навчання у польових умовах – це щонайменше півтора десятка кілограмів вантажу, і звикати до таких навантажень нелегко. Але – звикла, і дуже швидко! Сьогодні для мене вихід на полігон для навчально-тренувальних вправ чи заліків є одним із найулюбленіших занять. Із багатьох варіацій та вправ, які нам доводиться опановувати на полігоні, є стрільби та навчання із тактики. Моє ставлення до стрілецької підготовки дуже змінилося із тих пір, як взяла до рук справжню, бойову зброю. У нашому інституті є гімн, де запам'ятовуються такі слова: «Зброю взяв до рук за покликом, а не за віком...». Так ось, мені здається, що я взяла зброю до рук (обравши професію військового

психолога) саме за покликом. Можу чітко і правдиво зауважити, що упродовж вже першого навчального семестру, показники зі стрілецької підготовки у мене досить пристойні. Ну про постріл як про маленьке мистецтво я особливо говорити не буду, а ось про улюблену зброю – американську автоматичну гвинтівку М-16 – можу розповісти чимало цікавих характеристик. Втім, моя основна професія – військовий психолог – це не лише знання, а ще й цілий комплекс психологічних установок, аби розумітися на факторах психологічної стійкості військовослужбовця за будь-яких обставин і у будь-яких умовах. Поки що я собі лише уявляю певні параметри, вміння і навички роботи із особовим складом військового підрозділу. Але логіка навчальної діяльності і особливо враження від тренувально-практичних занять в умовах польового виходу переконують у тому, що психологічну стійкість можна корегувати, формувати і вдосконалювати лише за однієї умови – коли психолог розуміє у деталях кожен момент ситуації, в яку потрапляє військовослужбовець під час служби, під час виконання відповідального (особливо – бойового завдання). Поки що це мої уявлення, можливо, не такі повні і досконалі з точки зору основних компетентностей фахів-

ця з психології, однак попереду у мене – основний навчальний курс психологічного профілю. Для тих, хто, наприклад, сьогодні роздумує і вирішує, який вуз обрати для подальшого життєвого шляху, я б дуже порадила саме наш Військовий інститут КНУ ім. Шевченка. Бо навчання у поєднанні із потужним фізичним гартом, всебічною військово-прикладною підготовкою саме по собі і неабияк стимулює людину до роботи, до вдосконалення і до самоконтролю. Я вже чула на одному із занять, що сила починається із віри в себе, а тепер іноді продумую і заглиблююся у справжню суть цих слів. Втім, переконана: попереду у мене ще дуже багато спецдисциплін, практичних занять якраз-таки із прикладної психології, а потім майже цілий рік практична діяльність у справжній (можливо, і якраз-таки навіть у бойовій) бригаді ЗСУ. І лише після чотирирічного навчального гарту я отримаю лейтенантське звання і стану офіцером ЗСУ. Ось

така у мене уява, такий настрій і такі враження після завершення першого навчального семестру, який промайнув в умовах надзвичайно різноманітного і потужного інтенсиву навчального процесу. Зрештою, я поки що лише зміцнила свою віру у те, що обрала вірну і напрочуд цікаву професію, яку маю опанувати належним чином, хоча, як мені видається, психологія – це наука тривалістю у все життя. Ще одна обставина, яка мене неабияк підбадьорює і додає частинку відчутного життєвого оптимізму, полягає у тому, що моя професія завжди (але сьогодні особливо) матиме також особливу вагу. Бо захист держави, уміння і здатність боронити Вітчизну – це особлива місія, покликання, а тим паче – відповідальність. Я це силою певної людської інтуїції відчуваю, однак переконана і розумію, що відчувати – це одне, а опиратися можна лише на тверді, глибокі і відпрацьовані до автоматизму знання. Ось у такому напрямі бачу свій шлях у стінах нашого військового інституту, до якого звикаю, як до рідної домівки».

P.S. Сьогодні неодноразово лунає фраза про те, що в Україні зростає юнацьке покоління, чие дитинство гартувалося під супровід сирен повітряної тривоги, чие щоденне життя було звичним до чиеїсь біди, горя чи необхідності діяти у складних, а іноді – й у надзвичайних умовах відсутності світла, тепла і т. п. І коли ворог-рашист матиме справу із такими українцями, які постали і гартувалися у горнилі жорстокої війни, згадки про жажливіх націоналістів-бандерівців для знівасіного агресора будуть ласкавою ностальгією порівняно із нацією, яка здобувала свою незалежність, свободу і суверенітет в умовах жорстокого протистояння.

Сергію Мельнику – вже шістдесят! Але порох ще сухий!

Віктор Радчук

У деяких ігрових видах спорту, де присутнє амплуа воротаря, здавна існує вислів про те, що якраз воротар – це половина команди.

Тим самим підкреслюється важливість спортсмена, яка захищає останній командний рубіж – ворота. Можливо, порівняння територіальної громади зі спортивним колективом має не зовсім коректний вигляд, однак у певних ситуаціях якраз голову громади можна ототожнювати із воротарем, який-таки вартий половини команди. І найяскравіший випадок, коли таке порівняння якраз і демонструє винятково важливу роль голови громади, можна побачити у Вільшанській сільській раді. Тутешній сільський голова Сергій Мельник зовні аж ніяк не нагадує харизматично енергійного із яскраво-полум'яним темпераментом лідера такого собі отаманського типу. Але якраз про нього, згідно зі спортивною термінологією, можна сказати: **сільський голова – це половина громади**. Причому із іншою половиною громади Сергій Аркадійович будує свої стосунки виключно на умовах паритетної демократії.

Хтозна які ще секрети менеджера і водночас лідера цілком самодостатньої громади використовує і застосовує у своїй роботі С. А. Мельник, але поступ і розвиток у житті Вільшанської сільської ради відчуті і помітити може кожен, хто тут буває хоча б раз у два-три місяці. Будь-яка проблема, яка постає у житті жителів Вільшанської

територіальної громади, вирішується неквапливо, однак чітко і у визначений час. У Вільшанці, а також у селах, які входять до складу Вільшанської сільської ради, ніхто не пам'ятає ситуації, коли сільський голова щось проголосив чи пообіцяв і... не виконав. Такого не було, а чому не було, Сергій Аркадійович не каже. І загалом розповідати про зроблене, про збудоване, відкрите чи започатковане Вільшанський сільський голова не любить. А ось послухати, як проходить засідання виконкому Вільшанської сільради або ж навіть звичайна нарада за участі відповідальних працівників апарату сільради, Сергій Мельник охоче запросить. Або показати проект свого чергового задуму чи вже реалізовану справу він та-

кож охоче запрошує. Можливо, територія Вільшанської сільської ради не така велика за обсягом, однак у кожному селі свого господарства Сергій Аркадійович знає ледь не всіх жителів, а все, що стосується стану благоустрою або ж роботи установ Вільшанської сільської ради, сільський голова знає до найменшої деталі. Звісно ж, досвід роботи в органах місцевого самоврядування, який у біографії С. А. Мельника займає більше двох десятиліть, дає про себе знати, бо ж відомо, що знання за плечима не носять. До речі, щодо знань, які сільському голові потрібні у повсякденній роботі, то Сергій Мельник не втомлюється і не соромиться вчитися. До знань, отриманих у пору своєї молодості, Сергій Аркадійович,

додучив ще декілька напрямів, освоївши потужний пласт законодавчо-правничої бази для впевненості на полі місцевого самоврядування. Такої ж впевненості у роботі додає і економічна освіта, без якої у місцевому самоврядуванні не ступити і кроку. Проте найкращим і найскладнішим предметом Сергій Аркадійович вважає життя, а тому до багатьох проблем та ситуацій підходить справді по-науковому: вивчає, знайомиться, радиться і консультується. Але діє виважено і швидко, а найчастіше – рішуче.

Ось такий він, Вільшанський сільський голова, якому щойно виповнилося **шістдесят років**. Вік, безумовно, поважний, але це якраз той стан, коли справжні чоловіки, які звикли по життю тягнути плуга на своїх плечах, тримають порох сухим. Аби у будь-яку мить бути напоготові вирішити важливе питання, чергову проблему або ж, як кажуть, нестандартну ситуацію. Що таке війна, якою пекучою для родини воїна-захисника може бути трагічна звістка з фронту, Сергій Аркадійович знає досвідом і сповна. І ціну нашого звичайного протистояння із ворогом він знає точно не зі стрічки телевізійних новин, а трохи глибше і ґрунтовніше. Бо буває й там, де воюють і боронять нашу землю наші ж воїни-земляки.

Тому на завершення нашого короткого нарису про людину, яка із бажанням і залюбки працює на благо громади, хотілося б побажати мужньому і справді мудрому чоловікові, доброму батьку і діду наснаги, здоров'я, сил і удачі. І все це, звісно ж, – на фоні перемоги! Тож нехай щастить!

Нові правила дитячих виплат: що зміниться для батьків

Батькам стане простіше оформити допомогу на дітей і розпоряджатися коштами.

Кабінет Міністрів оновив механізми подання заяв і використання виплат для родин із дітьми. Які саме можливості з'явилися – з'ясував Центр громадського моніторингу та контролю.

Подання заяви

Уряд спростив оформлення ключових виплат на дітей. У Міністерстві соціальної політики, сім'ї та єдності повідомили, що зміни стосуються допомоги у зв'язку з вагітністю та пологами, виплат із догляду за дитиною до року та програми «ЄЯсла».

Відтепер подати документи можна не лише до сервісних центрів Пенсійного фонду України. Заяви прийматимуть також ЦНАПи та уповноважені представники громад.

Оновили і строки звернення. Зокрема, заяву на допомогу по догляду за дитиною до року можна подати протягом трьох місяців після того, як дитині виповниться один рік. За програмою «ЄЯсла» звернутися можна протягом шести місяців після

виходу на роботу на повний день. У такому разі виплата надійде одразу за пів року – від місяця після першого дня народження дитини (але не раніше січня 2026 року) і до досягнення нею трирічного віку.

Зарахування та використання коштів

Змінився і механізм зарахування коштів. Допомогу у зв'язку

з вагітністю та пологами тепер можна отримувати без відкриття спеціального рахунку – достатньо мати звичайний поточний рахунок «Дія.Картки».

Водночас допомогу по догляду до року та виплати за програмою «ЄЯсла» перераховуватимуть на картку зі спеціальним режимом використання. У Мінсоцполітики зазначають, що Пенсійний фонд відкриватиме

такі рахунки через відділення Ощадбанку під час звернення.

Розширили і можливості використання коштів. Держава доповнила перелік категорій товарів і послуг, які можна оплачувати завдяки цим виплатам.

Найближчим часом уряд планує запровадити можливість оформлення цих видів допомоги через застосунок «Дія».

У Мінсоцполітики повідомили, що працюють над проектом разом із Міністерством цифрової трансформації, однак конкретні строки запуску поки не називають.

Програми допомоги

Із початку року у Мінсоцполітики фіксують зростання звернень щодо дитячих виплат. У відомстві пов'язують це зі змінами у законодавстві.

З 1 січня зросла допомога при народженні дитини. Разова виплата становить 50 000 гривень. У разі народження двох і більше дітей допомога надається на кожну дитину окремо. Також передбачено виплати жінкам у зв'язку з вагітністю та пологами (за відсутності страхового стажу) – 7 000 гривень на місяць.

За програмою «ЄЯсла» виплати отримують батьки дітей віком від 1 до 3 років, які виходять на роботу на повний день. Розмір допомоги становить 8 000 гривень, а для дітей з інвалідністю – 12 000 гривень. Рівень доходу родини на право отримання підтримки не впливає. Кошти можна спрямувати на оплату приватного дитячого садка, послуг няні або розвивальних гуртків.

Ми їм забили шість, а вони нам – один...

Віктор Єрофєєв

Виходячи 8 лютого 2026 року на майданчик житомирського спорткомплексу «Динамо», футболісти романівського FC «VIVAD» були націлені лише на перемогу.

Річ у тім, що романівчани, розпочавши новий рік із перемоги над студентами Житомирської політехніки, потім пригальмували у матчі із «Рятівником» (нічия), а у двох матчах поспіль «віва-дівці» поступилися своїм суперникам. Тому далі відступати романівчанам, як

говориться, вже було нікуди. Тим паче, що суперник у неділю, 8 лютого, не належав до когорти фаворитів елітного дивізіону відкритої першості Житомира, де якраз і виступають цьогогоріч наші земляки.

ФК «QOOBIX» лише перших 6-8 хвилин матчу певним чином на рівних протистояв гравцям FC «VIVAD». А потім оборона «біксів» дала тріщину, в яку вистрілював Микола Березін. Так романівчани розпечатали ворота своїх суперників, у які під час гри влетіло загалом аж шість м'ячів. Романівські голеадори Владислав Мельниченко (тричі) та Володимир Шевчук (двічі) довершили розгром суперника, який вже ближче до фінішу матчу таки спромігся забити у ворота футзалістів «VIVAD» один гол престижу. Причому забив цей гол футболіст із легендарним у футболі ім'ям – Едуард Стрельцов. У підсумку 6:1, і романівчани зберігають шанси посісти якщо не чільне, то принаймні призове місце в елітному дивізіоні за підсумками зимового чемпіонату Житомира.

Любителям футболу і прихильникам FC «VIVAD» буде цікаво дізнатися, що вже 18 лютого має стартувати футбольний турнір, приурочений пам'яті відомого житомирського тренера Миколи Сосюри.

Термін для подання заявок для участі у цьому турнірі вже минув, але точного розкладу турніру, який має проходити на житомирському стадіоні «Спартак Арена», поки що немає. Однак вже у наступному виході нашої газети ми познайомимо наших читачів (насамперед футбольних вболівальників) із календарем виступів і розповімо про регламент турніру. Хто із ким, коли і на якому стадіоні буде змагатися за почесний трофей вже на великому футбольному полі.

Хочете стати суддею? Поки що – футбольним

Ця інформація може стати корисною для найширшого кола любителів футболу.

Причому йдеться не про гравців-футболістів чи, наприклад, про когось із тренерів чи президентів футбольних клубів. Згідно із всеукраїнським проектом вже у березні 2026 року розпочинає свою роботу школа футбольних арбітрів, яку в Україні організували і створили за підтримки УЄФА. Річ у тім, що підготовка суддівського корпусу, який може і вміє організувати та безпосередньо провести футбольний матч, є дуже складною справою. Навчання у школі футбольних арбітрів триватиме рік, але більшість її випускників отримають не лише ґрунтовні теоретичні знання зі сфери футболу. Тут будуть організовані десятки практичних вправ, тренінгів, конкурсів, де майбутні арбітри вивчатимуть і досліджуватимуть тонкощі гри у футбол. Заняття у школі безкоштовне, жодних спеціальних вимог від майбутніх арбітрів не вимагається. На початку навчального процесу у кан-

дидата для навчання вимагається лише довідка від лікаря про допуск до занять фізкультурою.

Вже за рік, орієнтовно наприкінці весни 2027-го року, випускники національної школи арбітрів зможуть (отримають право і відповідні сертифікати) обслуговувати регіональні змагання, матчі аматорської ліги України, турніри за участі команд ДЮФЛУ, а в перспективі й змагання, які проводить ПФЛ України.

Якщо у середовищі наших читачів виявляться охочі і небайдужі до футболу люди, пропонуємо контакти для довідок, за якими можна дізнатися про усі деталі і тонкощі процесу навчання у національній школі футбольних арбітрів.

Отже, Василь Дмитрович (067 231 17 39) та Андрій Михайлович (096 979 40 98) зможуть відповісти на запитання тих людей, що прагнуть долучитися до найпопулярнішої в Україні гри як футбольні судді, арбітри, асистенти арбітра і т. п. Дізнавайтесь! Реагуйте! Розпочинайте! **Гарного вам футбольного майбуття!**

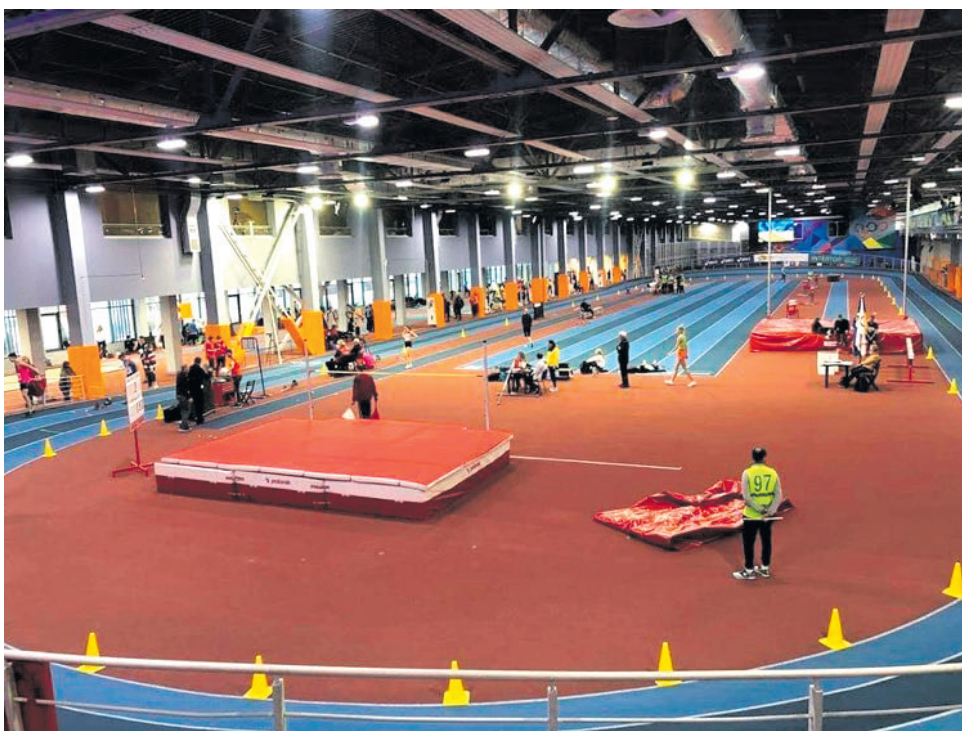
Найкращі скороходи Житомирщини народжуються і зростають у Романові

Віктор Єрофєєв

Легкоатлети із Романова ледь не щомісяця нагадують про себе здобутками та перемогами всеукраїнського масштабу.

Адже перемога або ж навіть призове місце, здобуте на змаганнях всеукраїнського рівня, одразу ж привертає увагу не лише до Житомирщини, честь якої романівчани достойно представляють, але й до селища Романів, де, власне, й сформувався спортивний талант кожного із романівських легкоатлетів. Якщо ще років три-п'ять тому поява романівської спортсменки Вікторії Бондаревої у середовищі претендентів на перемоги у всеукраїнських змаганнях сприймалася як сенсаційна несподіванка, то ще за рік-два до Вікторії долучився Роман Цьомик, який нині вже студент ЖДУ ім. Франка (звісно ж, факультет фізвиховання), але продовжує вдосконалювати свою спортивну майстерність під егідою свого наставника Анатолія Сушицького.

Вже у 2025-му році лідером романівських легкоатлетів стає Ілля Тишкевич. За системні високі показники упродовж майже десяти стартів на змаганнях у 2025-му році Ілля Тишкевич та його тренер А. Ц.

Сушицький стали лауреатами у номінації «кращий спортсмен» і «кращий тренер» у легкій атлетичі і отримали відповідні нагороди під час церемонії підбиття підсумків спортивного року на Житомирщині. Ледь не за тиждень після отриманої нагороди з

рук голови Житомирської ОВА Ілля Тишкевич виконав норматив майстра спорту України, перемігши на першості України у Києві. Але ж не один Ілля сьогодні утримує високу марку легкоатлетичної школи Романова.

Минулого тижня, 6 лютого, у Львові, на чемпіонаті України з легкої атлетики, третю сходинку у запеклій боротьбі зі своїми старшими суперниками зайняла наша спортсменка Ганна Рудик.

Станом на сьогодні збірна України проводить тренувальний збір у місті Мукачевому. Під егідою свого тренера Анатолія Сушицького до нових стартів готуються Роман Цьомик, Ілля Тишкевич, Анна Рудик та Іванна Никодюк. Ще один романівчанин і нова спортивна зірка Максим Беник 13-14 лютого виступатиме у Львові також на всеукраїнських змаганнях (чемпіонаті України серед юнаків 2011 року народження). Вже 21-22 лютого у Києві знову відбудуться старты ще одного (командного) чемпіонату України, де одразу усі романівчани виступатимуть у своїх змагальних дистанціях. А вже 7-8 березня кращі скороходи України завершать зимову частину легкоатлетичного сезону під час змагань в Ужгороді. Столиця Закарпаття проводитиме легкоатлетичні старты вже на відкритій місцевості, тобто на вулицях міста. Про підсумки зимових стартів, про вже здобуті нагороди, а також про підготовку до літніх стартів у сезоні 2026-го року ми розповімо детальніше на початку березня у черговому виході нашої газети.

Під час нападу неможливо «проковтнути язик» – та ще 11 фактів про епілепсію

Епілепсія – четверта за поширеністю неврологічна хвороба у світі.

За даними Електронної системи охорони здоров'я, в Україні у 2025 році зареєстровано понад 169 тис. пацієнтів з епілепсією.

До Міжнародного дня обізнаності про епілепсію, який відзначають щороку у другий понеділок лютого, ділимося важливими фактами про цю хворобу нервової системи.

1. ПІД ЧАС СУДОМНОГО НАПАДУ НЕМОЖЛИВО «ПРОКОВТНУТИ ЯЗИК».

Фізично неможливо проковтнути язик під час епілептичного нападу. Це один із найпоширеніших міфів, який може призводити до небезпечних дій з боку свідків.

2. ПІД ЧАС СУДОМНОГО НАПАДУ НЕ МОЖНА НІЧОГО ВКЛАДАТИ В РОТ.

Ніколи не намагайтеся вкладати які-небудь предмети в рот людині, у якої стався напад. Це може призвести до:

- пошкодження зубів;
- травм ясен;
- перелому щелепи.

3. НЕ ПОТРІБНО СТРИМУВАТИ ЛЮДИНУ ПІД ЧАС СУДОМНОГО НАПАДУ.

Не намагайтеся утримувати або фіксувати рухи людини. Більшість нападів тривають від кількох секунд до кількох хвилин і минають самостійно. Краще обережно поверніть людину на бік, щоб забезпечити вільне дихання, і підкладіть під голову щось м'яке, аби зменшити ризик травмування.

4. ЕПІЛЕПСІЯ НЕ ЗАРАЗНА.

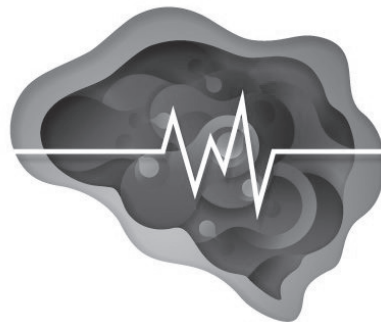
Епілепсія – це хвороба нервової системи. Вона не передається від людини до людини, як застуда чи COVID-19. Напади виникають через особливості роботи мозку, а не через контакт із людиною. Перебувати поряд із людиною з епілепсією безпечно не лише для вас, а й для неї, оскільки в разі судомного нападу ви зможете їй допомогти.

ПІД ЧАС НАПАДУ НЕМОЖЛИВО «ПРОКОВТНУТИ ЯЗИК»

ТА ЩЕ 11 ФАКТІВ ПРО ЕПІЛЕПСІЮ

ЦЕНТР
ГРОМАДСЬКОГО
ЗДОРОВ'Я

5. ЕПІЛЕПСІЯ МОЖЕ ВИНИКНУТИ В БУДЬ-КОГО.

Частота виникнення епілептичного нападу вперше в житті майже однакова серед дітей і серед людей віком понад 65 років. У старшому віці напади нерідко є наслідком інших проблем зі здоров'ям, зокрема інсульту або серцево-судинних хвороб.

Діагноз «епілепсія» лікар може поставити, якщо: у людини було два неспровоковані напади; або один неспровокований напад із високим ризиком повторення.

6. ЛЮДИ З ЕПІЛЕПСІЄЮ МОЖУТЬ ЖИТИ ЗВИЧАЙНИМ ЖИТТЯМ.

За належного лікування та підтримки більшість людей з епілепсією навчаються, працюють, створюють сім'ї, займаються хобі й ведуть активне повсякденне життя. У багатьох випадках напади добре контролюються, що дозволяє жити без істотних обмежень.

7. ЛЮДИ З ЕПІЛЕПСІЄЮ МОЖУТЬ ПРАЦЮВАТИ НА ВІДПОВІДАЛЬНИХ І СТРЕСОВИХ ПОСАДАХ.

Люди, які живуть з епілепсією, можуть працювати в бізнесі, державному секторі,

культури, творчих і багатьох інших сферах. Якщо стрес впливає на частоту нападів, корисними можуть бути індивідуальні стратегії управління навантаженням і підтримка на робочому місці.

Існують окремі види робіт, якими з міркувань безпеки чи через відсутність належних умов не можуть займатися люди з епілепсією. Проте сама наявність епілепсії не має автоматично обмежувати вибір професії чи рівень відповідальності.

8. ОДНЕ Й ТЕ САМЕ ЛІКУВАННЯ ПІДХОДИТЬ НЕ ВСІМ.

Епілепсія – хронічна хвороба, яку багатьом людям вдається взяти під контроль. Проте універсального лікування, яке підходило б усім, не існує. На жаль, у частини людей напади залишаються складними для контролю.

9. ЕПІЛЕПСІЯ – НЕ РІДКІСНА ХВОРОБА.

Приблизно в однієї з 26 людей протягом життя виникає епілепсія. В одних вона виникає сама по собі, а в інших може поєднуватися з такими станами, як:

- дитячий церебральний параліч;
- розлади аутистичного спектра;

- хвороба Альцгеймера;
- черепно-мозкові травми;
- інсульт.

10. ЕПІЛЕПСІЯ МОЖЕ БУТИ ПРИЧИНОЮ ПЕРЕДЧАСНОЇ СМЕРТІ.

Хоча смерть при епілепсії трапляється нечасто, це серйозна хвороба. Найпоширенішою причиною смерті є раптова несподівана смерть при епілепсії (SUDEP). За оцінками фахівців, щороку від SUDEP помирає приблизно одна людина на тисячу людей з епілепсією.

Ще однією небезпечкою є епілептичний статус – тривалий напад понад 5 хвилин або серія нападів без відновлення свідомості між ними. Близько 1,9% смертей серед людей з епілепсією пов'язані саме з цим станом.

11. НЕ ВСІ НАПАДИ СУПРОВОДЖУЮТЬСЯ СУДОМАМИ.

Епілептичні напади зазвичай не становлять загрози для життя, хоча можуть мати страшний вигляд.

Типи епілептичних нападів бувають різними, зокрема:

- судомні напади – з втратою свідомості та мимовільними рухами;
- абсанси – короткочасні «випадіння з реальності» або відключення свідомості без падіння;
- фокальні напади – характеризуються мимовільними рухами, яких людина не контролює, хоча й усвідомлює, що відбувається, і може мати розгублений вигляд.

12. ЛЮДИ З ЕПІЛЕПСІЄЮ ЗАЗВИЧАЙ НЕ МАЮТЬ ФІЗИЧНИХ ОБМЕЖЕНЬ.

Якщо лікування підібране ефективно і напади контролюються, більшість людей з епілепсією можуть залишатися фізично активними та виконувати звичні повсякденні справи без обмежень. У міжнападний період вони зазвичай не відрізняються за рівнем фізичних можливостей від людей без епілепсії.

Джерело: Центр громадського здоров'я

Хвороба з минулого чи реальна загроза? Що потрібно знати про лепру

Лепра – це хронічне інфекційне захворювання, відоме також як проказа або хвороба Гансена.

Це одна з найдавніших хвороб, відомих людству, яка досі трапляється у понад 120 країнах світу. Збудником лепри є бактерія *Mycobacterium leprae* (M. leprae) та *Mycobacterium lepromatosis* (M. lepromatosis), які вражають шкіру і периферичні нерви, а без лікування можуть призвести до незворотних уражень, інвалідності та соціальної ізоляції.

Лепра існує в наш час

Щороку у світі реєструють близько 200 тисяч нових випадків захворювання на лепру, а мільйони людей страждають від наслідків несвоєчасного її лікування. Найчастіше випадки хвороби Гансена виявляють у країнах Азії,

Африки та Південної Америки.

Хвороба поширена переважно в регіонах з низьким рівнем санітарно-побутових умов та харчування. Найбільший ризик захворіти на лепру у дітей, людей похилого віку та осіб з імунodefіцитами.

У грудні 2025 року медіа повідомили про три нові випадки лепри в Румунії та Хорватії, – вперше в країнах ЄС за останні 30 років.

В Україні станом на початок 2026 року є троє пацієнтів з лепрою, які перебувають на лікуванні у стаціонарі ДЗ «Український лепрозорій МОЗ України».

Лепра не передається через доторки

Хвороба передається від людини до людини повітряно-краплинним шляхом, найчастіше з виділеннями з носа чи рота під час тривалого тісного контакту. Отже, уявлення, що не можна торкатися шкіри хворої на лепру

ХВОРОБА З МИНУЛОГО ЧИ РЕАЛЬНА ЗАГРОЗА?

ЩО ПОТРІБНО ЗНАТИ ПРО ЛЕПРУ

ЦЕНТР
ГРОМАДСЬКОГО
ЗДОРОВ'Я

людини, адже так можна легко заразитися, є хибним.

Так само не відповідають дійсності уявлення про високу заразність хвороби, адже близько 95% людей у світі вже мають імунний захист проти неї.

Крім того, на четвертий день після початку специфічного лікування пацієнт перестає віді-

ляти збудник хвороби у повітря і вже не становить небезпеки для інших.

Від зараження до перших ознак хвороби може минути до 20 років

Від моменту зараження збудником лепри до появи симптомів

хвороби в середньому проходить три-п'ять років, але безсимптомний період може тривати й 20 років.

Першою ознакою захворювання є поява на шкірі плям із втратою чутливості: людина не відчуває в цих ділянках болю при опіках, механічних впливах (удар, стискання тощо) та пошкодженнях.

Травми і вторинні інфекції призводять до деформації та можливої втрати пальців та інших ділянок кінцівок, може розвинути сліпота.

Лепра піддається лікуванню

Якщо пацієнт розпочинає прийом необхідних антибіотиків на ранніх стадіях захворювання, лепра не призводить до важких ускладнень, тому дуже важливо звертатися по медичну допомогу за перших ознак.

Джерело: Центр громадського здоров'я

Гороскоп на тиждень 11 лютого - 17 лютого

ОВЕН

Багато Овнів відчують прихід нового глобального циклу. Тиждень відкриє перед вами безліч соціальних і професійних можливостей.

ТЕЛЕЦЬ

Тиждень сприятливий для ділових зустрічей, налагодження партнерств, обговорення нових проєктів. Плануйте витрати заздалегідь.

БЛИЗНЮКИ

Інтенсивне суспільне життя здатне відсунути особисті справи на другий план. Утім, близькі виявлять розуміння і не стануть висувати претензій.

РАК

У першій половині тижня можливі затримки, помилки, непорозуміння, особливо в документах і договорах. Будьте уважними до деталей.

ЛЕВ

Дуже цікавий тиждень! Тим, хто шукає роботу, удача може усміхнутися в інших містах або навіть країнах.

ДІВА

Головна складність – схильність наполягати на своєму. На тлі активного ділового життя особиста сфера може відійти на другий план.

ТЕРЕЗИ

Для багатьох представників знака Терези це буде тиждень важливих розмов і рішень, що стосуються переїзду або об'єднання сім'ї.

СКОРПІОН

Тиждень виявиться насиченим і неоднозначним. У центрі уваги може опинитися напружена ситуація з діловими партнерами.

СТРИЛЕЦЬ

У романтичних або сімейних стосунках усе складається добре. Але ось фінансова картина тижня нестабільна.

КОЗОРИГ

В одних Козорогів – висока ділова активність, в інших – ремонт, продаж або інші перетворення, розпочаті раніше.

ВОДОЛІЙ

У сімейній сфері зберігаються напружені моменти. У пар із тривалим стажем можуть загостритися старі побутові або фінансові суперечки.

РИБИ

Домашні питання і взаємини в сім'ї стають більш помітними. У стосунках із партнером можлива зміна звичного розподілу ролей.

Джерело: TCH

Смачного!

Хліб на сковороді

Інгредієнти на одну хлібину: 360 г пшеничного борошна, 1 ч. л. сухих дріжджів, 260 мл теплої води, сіль до смаку, 2 ст. л. олії для смаження.

• У велику миску додайте 360 г борошна, 1 ч. л. сухих дріжджів, дрібку солі та 260 мл теплої води. Замісіть тісто, спершу ложкою в мисці, а потім викладіть тісто на робочу поверхню та ретельно вимісіть його руками. Маса повинна стати однорідною та перестати липнути до рук.

• Поверніть тісто в миску, накрийте харчовою плівкою або рушником та поставте підходити в тепле місце на 1 год 20 хв. Тісто виходить трохи рідкуватим – це нормально.

• Через 1 год 20 хв тісто повинно підрости та збільшитися в об'ємі. Змастіть руки олією та обічуйте тісто, а потім сформуєте з нього паляничку.

• Пательню змастіть олією та викладіть в неї паляничку, накрийте її рушником та поставте в тепле

місце підходити ще на 30 хв. Через 30 хв поставте пательню з тістом на маленький вогонь та змастіть поверхню майбутньої хлібини олією і накрийте кришкою.

• Смажте хліб 20 хв з одного боку, потім за допомогою тарілки переверніть хлібець на інший бік та смажте ще 20 хв.

Паста з томатами і часником

Інгредієнти: 250 г макаронів пенне, 2 шт. томатів (червоний та жовтий), 2 зубчики часнику, 1 гілочка базиліку, 30 г пармезану, 2 ст. л. оливкової олії, за смаком сіль та перець.

• Відваріть 250 г макаронів пенне в 2,5 л води з 1 ст. л. солі протягом часу, зазначеного на упаковці. Запам'ятайте: ідеальне поєднання для варіння будь-яких макаронів – на 100 г макаронів 1 літр води і 10 г солі.

• Поки варяться макарони, поріжте два помідори невеликими шматочками. Використовуйте помідори різних кольорів, повірте, так буде смачніше.

• Кілька зубчиків часнику очистіть і дрібно поріжте. Ви можете використовувати й один зубчик, щоб смак був ніжним.

• У невеликій мисці змішайте помідори, часник і готові макарони.

• Потріть в миску 30 г пармезану і перемішайте.

Якщо необхідно, додайте сіль і перець за смаком.

• Розкладіть пасту по глибоких тарілках.
• Додайте в кожен тарілку по 1 ст. л. оливкової олії і кілька листочків базиліка.

Джерело: klopotenko.com

Куточок ГОРОДНИКА

Що сіяти на розсаду в лютому. Особливості раннього посіву

Завзятий садівник-городник завжди з тугою споглядає снігові кучугури за вікном і нетерпляче відриває листочки календаря, відраховуючи дні, що залишилися до початку чергового дачного сезону.

Попри те, що весняної відлиги чекати ще довго, розв'язати сум і втамувати дачний голод можна вже зараз, у лютому. Останній зимовий місяць дає нам можливість нарешті зайнятися улюбленими клопотами і посадити на розсаду деякі овочеві, ягідні та квіткові культури.

ТОМАТИ

Якщо говорити про лютневу сім'ю, то під такі розрахунки потрапляють пізньостиглі сорти томатів з тривалим періодом вегетації (понад 100 днів), що належать здебільшого до високорослих різновидів. Розсада довгограючих помідорів буде готова до висадки приблизно через 2 місяці після появи повних сходів.

ПЕРЕЦЬ

У ці ж терміни висівають на розсаду болгарський перець, який можна буде пересадити на постійне місце через 60-80 днів після появи сходів. Якщо сіяти насіння перцю сухим, то на проростання йде 10-12 днів. Отже, є сенс попередньо намочити посівний матеріал до набухання в розчині будь-якого стимулятора (наприклад, взяти «Епіні»). Потім насіння необхідно трохи підсушити до сипкого стану і посіяти в підготовлену тару.

БАКЛАЖАНИ

Подібні характеристики має і повільне насіння баклажанів, яке висівають на розсаду в останній декаді лютого. Баклажани і перці більш чутливі до пошкодження кореневої системи і, порівняно з томатами, гірше переносять пікірування.

ЦИБУЛЯ РІПЧАСТА

Насіння цибулі проростає нерівномірно і дає дуже слабкі на вигляд паростки. Однак не варто лякатися такого нерадісного видовища: за ті 2-2,5 місяці, протягом яких цибулька стоятиме на віконці, сіянці підростуть і зміцніють. А завидна холодостійкість цієї культури дозволить висадити загартовану розсаду у відкритий ґрунт, навіть якщо температура на вулиці в нічний час ще не буде підніматися вище +8...+10°C. Молоді рослини стійко переживають короточасні весняні заморозки до -3...-4°C.

ЦИБУЛЯ-ПОРЕЙ

За таким же принципом вирощують цибулю-порей.

Цей овоч не вирізняється скоростиглістю і відрізняється тривалим періодом вегетації, зате дозволяє отримати товсті вітамінні ніжки, які після збирання чудово зберігаються в льосі протягом пів року. Заради такого задоволення, мабуть, варто поклопотатися над розсадою і посіяти насіння в ящики, наповнені родючим ґрунтом, у другій половині лютого.

СЕЛЕРА

Під час лютневого висівання обов'язково виділіть містечко на підвіконні для корисної та ароматної селери. Ця культура на початковому етапі розвитку росте дуже повільно, тому розсада буде готова до пересадки в теплицю або відкритий ґрунт не раніше ніж через 2 місяці після появи повних сходів. До того ж на прокльовування тутосхожого насіння селери часом йде до 3 тижнів, тому є сенс його поквипити передпосівною обробкою.

З цією метою після знезараження в розчині марганцівки можна помістити насіння в термос, наповнений гарячою водою (+45...+50°C), і загвинтити кришку. У такій парній витримують посівний матеріал близько пів години, періодично збовтуючи вміст. Потім зливають воду через ситечко і розкладають насіння на відрізок марлі, зложеної розчином будь-якого комплексного препарату з додаванням стимулятора росту.

Прогріте у такий спосіб насіння висаджують по 2 штуки в окремі склянки, щоб надалі не турбувати чутливу селеру пікірною. Після появи сходів видаляють один слабший паросток у кожній склянці.

СУНИЦЯ САДОВА

Лютий – сприятливий час для сіви на розсаду насіння суніци садової. При такому способі вирощування ви зможете через кілька місяців отримати повноцінні сунічні кушечки і заощадити на купівлі посадкового матеріалу, адже розетки елітних сортів сьогодні коштують недешево.

КВІТИ

Якщо ви хочете раніше прикрасити свою дачну ділянку яскравими фарбами квітів, то в лютому можна розпочинати сіви на розсаду таких чарівних створінь, як лобелія, садова гвоздика, ротики, пеларгонія, петунія, бегонія, лаванда, сальвія, фіалка Віттрока, геліотроп, а також інших однорічних і багаторічних квіткових культур, що відрізняються тривалим періодом вегетації.

За матеріалами ukr.media

11 лютого середа	12 лютого четвер	13 лютого п'ятниця	14 лютого субота	15 лютого неділя	16 лютого понеділок	17 лютого вівторок
- 7° 0°	+ 1° + 3°	+ 1° + 3°	+ 1° + 3°	- 3° 0°	- 8° - 2°	- 9° - 2°
731 ТИСК, ММ	724 ТИСК, ММ	722 ТИСК, ММ	726 ТИСК, ММ	739 ТИСК, ММ	740 ТИСК, ММ	739 ТИСК, ММ

Цікаві факти про слонів

- Слони – найближчі родичі нині вимерлих мамонтів.
- Всупереч поширену міфу, слони не бояться мишей.
- У слонів напрочуд гарна пам'ять. Відомі випадки, коли слони мстилися кривдникам через багато років. Втім, добро слони теж не забувають.
- Загальновідомий факт – слони є найбільшими сухопутними тваринами на Землі.
- Серце слона може досягати ваги в 25-30 кг. У звичайному ритмі воно скорочується приблизно раз на дві секунди, гоняючи кров по величезному тілу.
- На волі слони до 20 годин на добу присвячують пошукам їжі.
- За день дорослий слон випиває 100-200 літрів води, а то й більше.
- Слони живуть у середньому пів століття. Найвідоміший довгожитель – слон на ім'я Лінх Ван, який прожив на цьому світі 86 років.
- Слонячий хобот може вмістити до восьми літрів води.
- У слонів надзвичайно гострий нюх, набагато гостріший, ніж у людей.
- Середня довжина слонячих бивнів неабияк скоротилася за останні кілька століть. Це пов'язано з тим, що слонів з великими бивнями винищують бракон'єри, а довжина бивня – генетична ознака, що передається у спадок.
- Маса тіла дорослого слона сягає п'яти тонн.
- Слонячі стада завжди очолюються старими і досвідченими самками. Зміна лідера відбувається тільки через смерть колишньої головної слонихи. Причому стадами живуть тільки самки, а самці воліють існувати окремо.
- Самка слона може зачати дитинча тільки протягом декількох днів на рік.
- Вагітність у слонів триває довше, ніж у будь-яких інших живих істот на Землі – 22 місяці.
- Новонароджене слонення важить понад сотню кілограмів.
- У слонів є свої похоронні обряди, схожі з людськими. У разі загибелі будь-кого з членів

стада слони зазвичай ховають його, викопуючи неглибоку яму і засипаючи тіло гілками і землею, після чого ще кілька днів сидять мовчки поруч із цим місцем. Відомі випадки, коли слони так само ховали і людей. Або намагалися поховати, помилково приймаючи сплячих за померлих.

• Зуби у слонів змінюються протягом життя 6-7 разів, оскільки вони швидко сточуються через розвинений апетит. Зовсім старі слони – це зазвичай самки, оскільки слонисі, яка втратила останні зуби, допомагає годуватися стадо, а ось старі самотні самці зазвичай помирають від голоду.

• Як у людей молочні зуби змінюються корінними, так і у слоненят молочні бивні з часом замінюються постійними.

• Слони, як і люди, діляться на правшів і лівшів. У їхньому випадку різниця помітна за тим, яким бивнем слон воліє працювати. Більшість слонів – правші.

Джерело: faktypro.com.ua

РЕКЛАМА

КУРСИ ВОДІІВ ВІД ТОВ «ТЕХНІЧНИЙ ЛІЦЕЙ»

Категорії, які можна відкрити
A1, A, B1, B, C1, C, D1, D, BE, C1E, CE

Романівка	067-410-12-15
Романів	067-799-04-27
Миропіль	067-895-10-86
Любар	096-565-26-15
Чуднів	097-992-61-48
Житомир	067-900-02-54
	068-288-28-77
Хорошів	097-516-12-25
Коростень	067-391-89-29
Новоград-Вол.	097-554-28-16
Черняхів	097-253-60-24
Ружин	097-487-88-32
Бердичів	097-466-91-50
Андрушівка	067-410-22-60
Нова Борова	067-347-47-80
Попільня	067-946-49-66
Бердичів	097-466-91-50

БУДМАТЕРІАЛИ

м. Чуднів

- ДОШКА ПОЛОВА
- ВАГОНКА
- РЕЙКА МОНТАЖНА
- БРУС

097 745 54 59
098 410 70 17

КОПАЄМО, ЧИСТИМО ТА ПОГЛИБЛЮЄМО КРИНИЦІ

380678794357

380679759461

380663478257

Іван Васильович

В наявності круги колодязні
та каналізаційні, дашки до них

РОЗМІЩЕННЯ РЕКЛАМИ В ГАЗЕТІ

НАС ЧИТАЮТЬ
10 000 РОМАНІВЧАН

ВАРТІСТЬ РОЗМІЩЕННЯ ОГОЛОШЕНЬ:

- звичайне - 10 грн/тиж.
- жирним шрифтом - 15 грн/тиждень
- рекламний блок - 3 грн/см.кв

Відділ реклами: 067-412-89-81

М'ЯСОКОМБІНАТ ЗАКУПОВУЄ

ВРХ (бички, телиці, дорізі, лежаче)

Коні

ПРИЙМАЄМО
НА ФЕРМУ:

дійних корів
телиць
лошат

Високі ціни! Гарантована оплата!

068 867 24 91

ВТРАЧЕНИЙ ДИПЛОМ МОЛОДШОГО СПЕЦІАЛІСТА СЕРІЯ ТМ № 28409233, ВИДАНИЙ ЖИТОМИРСЬКИМ АГРОТЕХНІЧНИМ КОЛЕДЖЕМ, ЗА СПЕЦІАЛЬНОСТЮ "ОБСЛУГОВУВАННЯ УСТАТКУВАННЯ І СИСТЕМ ГАЗОПОСТАЧАННЯ", ВІД 22.03.2006Р., НА ІМ'Я ДЕМ'ЯНЮКА ВІТАЛІЯ ПЕТРОВИЧА, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.

ВТРАЧЕНЕ (ЗАГУБЛЕНЕ) СВІДОЦТВО ПРО БАЗОВУ ЗАГАЛЬНУ СЕРЕДНЮ ОСВІТУ СЕРІЯ ТМ № 53086085, ВИДАНЕ 27 ТРАВНЯ 2022 РОКУ ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОЮ ШКОЛОЮ І-ІІІ СТУПЕНІВ № 27 М.ЖИТОМИРА НА ІМ'Я НАЗАРУКА БОГДАНА ОЛЕКСАНДРОВИЧА ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.

20.ua

ДОВІДКА, СТВОРЕНА ЗА
ВАШИМИ ВІДГУКАМИ

ПРАВОВА ДОПОМОГА ПОРУЧ

(0 800 213 103)

телефонуйте до контакт-центру системи з надання безоплатної правової допомоги

АРМІЯ ПОТРЕБУЄ ТЕБЕ!

Тисячі підписують контракт, тому що Збройні Сили України – це середовище для найспівісвітіших та найпатріотичніших!

Житомирський районний ТЦК та СП запрошує на службу за контрактом

Для проходження військової служби за контрактом в ЗСУ звертайся до Житомирського районного ТЦК та СП за адресою: м. Житомир, вул. Тараса Бульби-Боровця, 21, тел.: 093 868 52 30.

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС 76001

Підтримай свободу слова!

ПЕРЕДПЛАТИТИ

на 1 місяць - 68,00 грн,
на 3 місяці - 164,00 грн,
на 6 місяців - 308,00 грн

У найближчому поштовому відділенні!

СПОДОБАЛАСЬ
ГАЗЕТА?

20
ХВИЛИН
zt.20minut.ua

11 лютого 2026 р.
№ 2 (325)

WAN

Газета є членом
Всесвітньої газетної
Асоціації

Ідентифікатор медіа R30-02941.

Видавець – ПП "Медіа Ресурс";
адреса: 10014, м. Житомир,
вул. Рильського, 9, каб. 407

Адреса редакції: м. Житомир,
вул. Рильського, 9, 4й пов., каб. 407

Тел.: (0412) 418-189

Директор:
Олександр Васильковський,
тел.: 0 (67) 510-50-75
alex.vasilykovskiy@gmail.com

Головний редактор:
Ольга Сидельська,
тел.: 0 (97) 470-60-17

Рекламний відділ:
Людмила Павлюк
тел.: 0 (67) 412-89-81

Редакція не несе
відповідальності за зміст
реklamних матеріалів.
Редакція може не
поділяти думку авторів
матеріалів. Передрук
матеріалів видання
повинен бути узгодже-
ний з редакцією.

Віддруковано
в друкарні «ВІД І ДО»,
м. Чернівці, вул. Заводська, 37-В.
Тел.: (050) 3763347.

Зам. наклад: 5000 прим.
Замовлення № 202

Частина тиражу
розповсюджується
безкоштовно.

9 786177 234110